С. НЕКРАШЭВІЧ

ЛЕМАНТАР

ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА БЕЛАРУСІ
МЕНСК 1925

С. Некрашэвіч

ЛЕМАНТАР

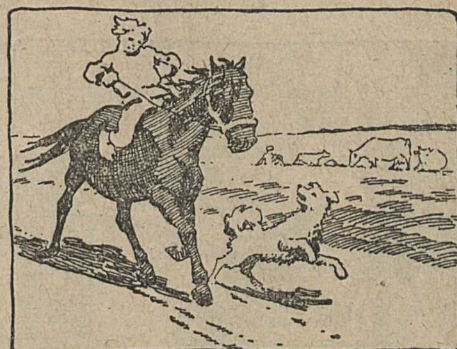

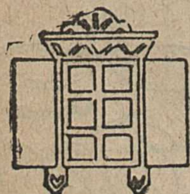

ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА
БЕЛАРУСІ — МЕНСК — 1925

Галоўліт № 3290. 1-ая Дзярж. Друк. Зак. № 578—100.000 экз.

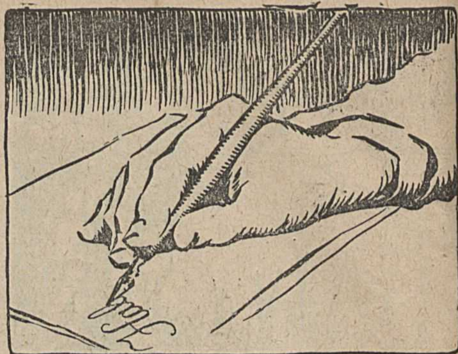

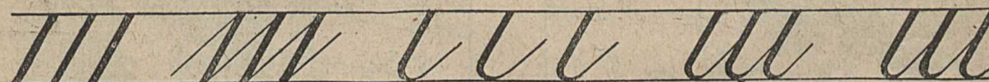

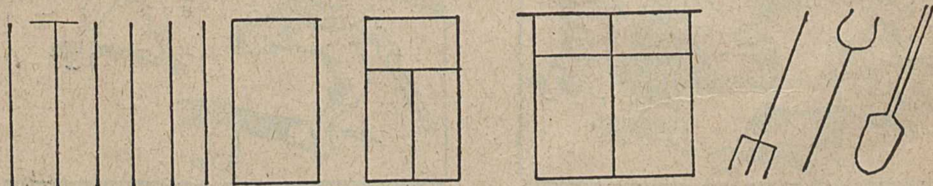

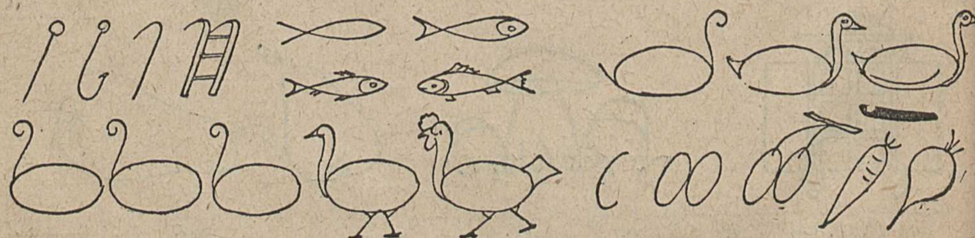

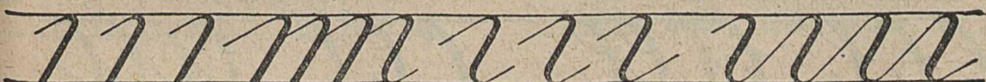
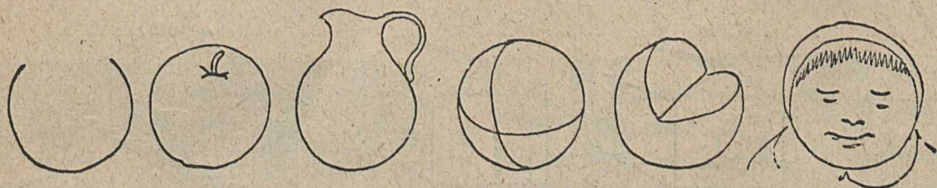
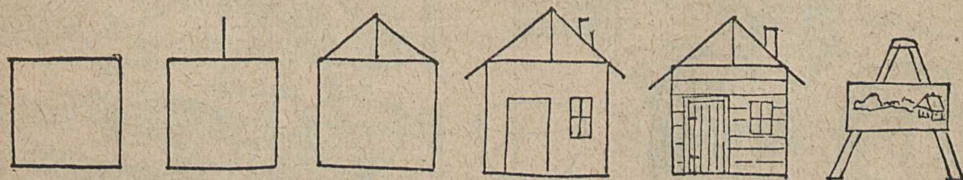
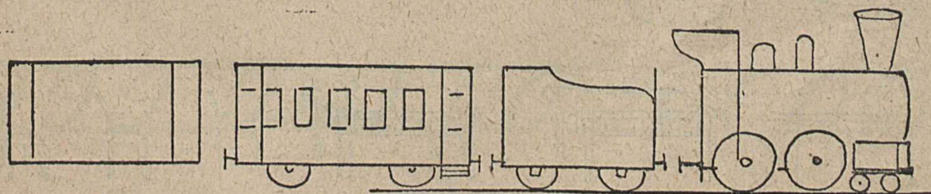

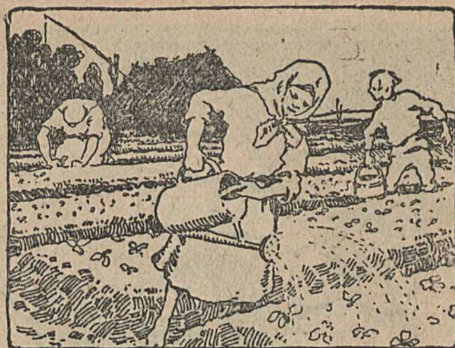

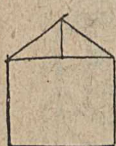
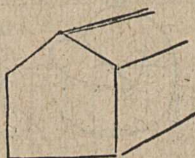
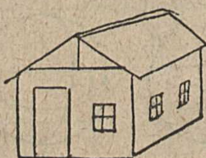
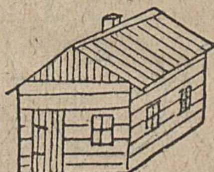

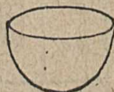
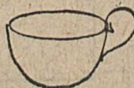

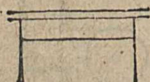
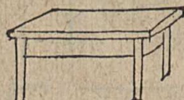
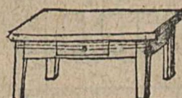
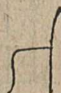

еее ееее ссс сссс

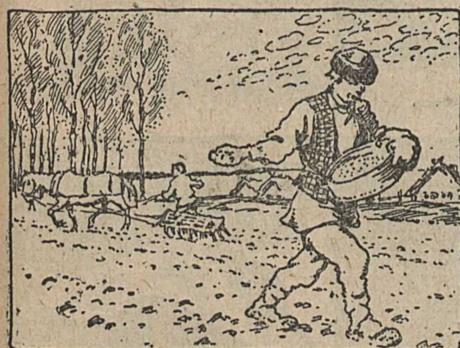

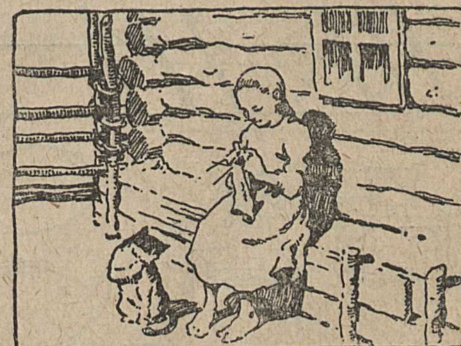

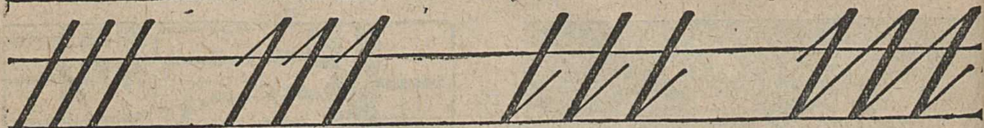

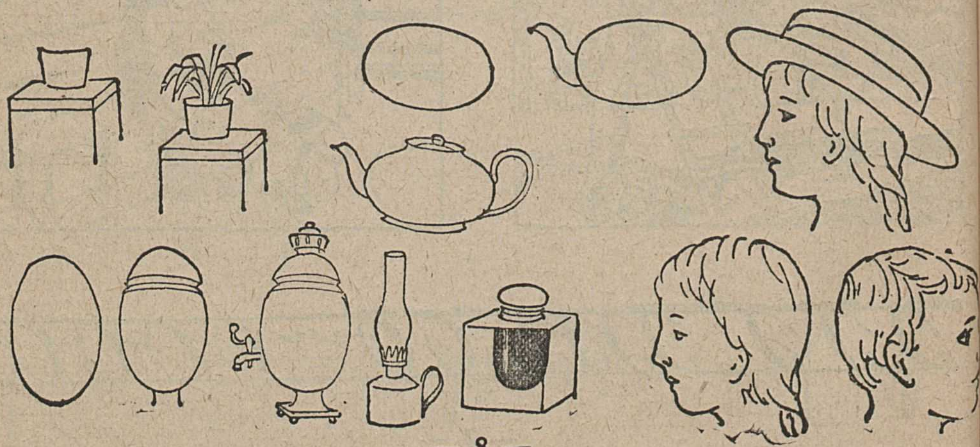

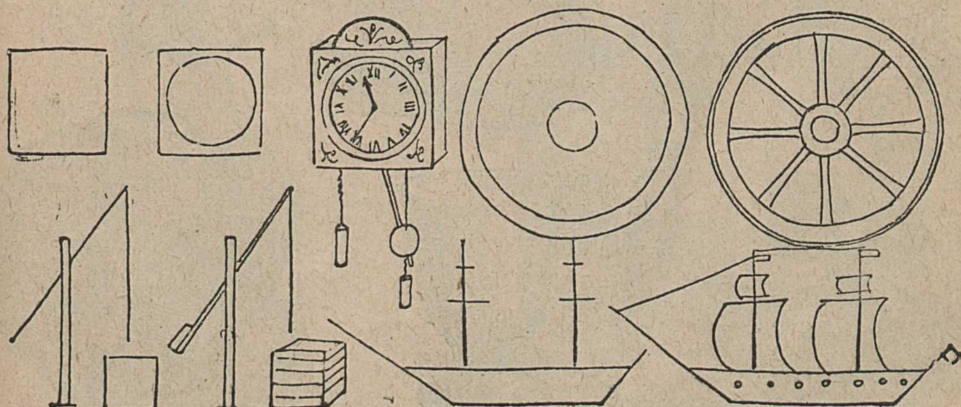

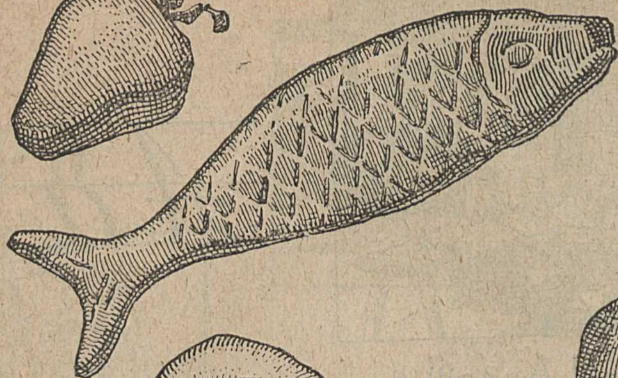
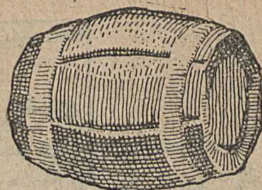
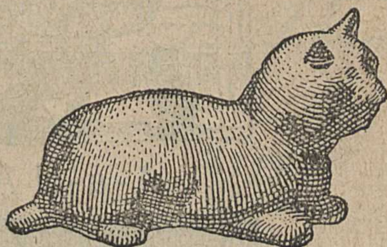

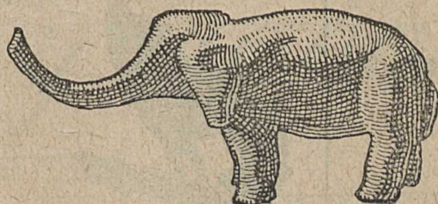

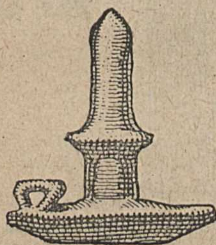
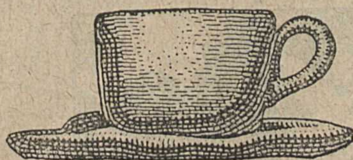
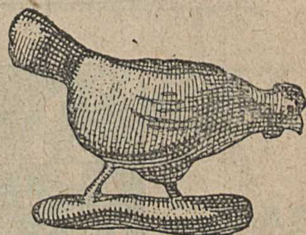

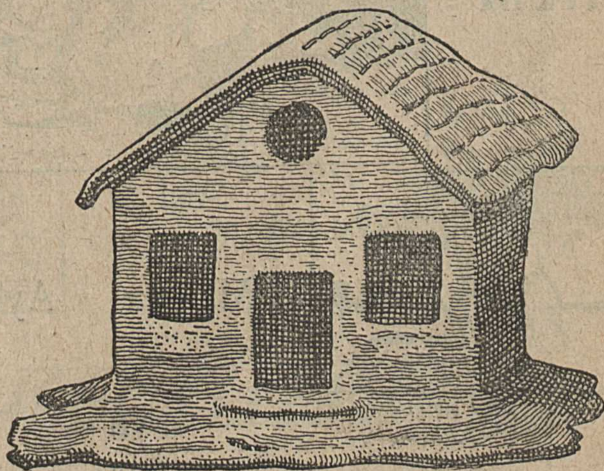

Аа

А-а-а! А-а-а!

Аа

Уу

Ау-у!

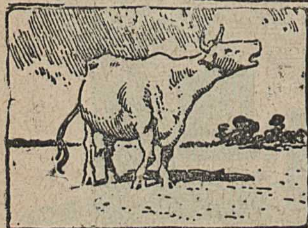
Уу

Мм

Ам!

Мм

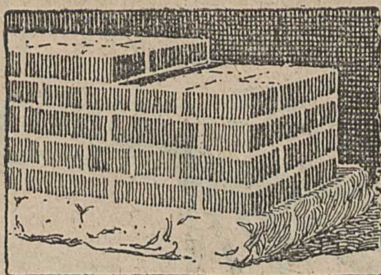
Му!

Ма-ма Ау!

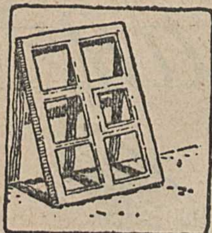
уа

мама

Р р

Рр

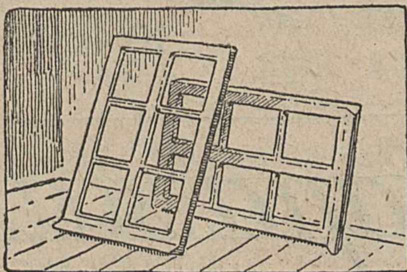
Рама

Мур
му-ра
му-ру
му-рам

а-ру
ра-ма
ра-му
ма-ра

рама, ару, мара

Ы ы

Рамы

ы

рамы

Ару

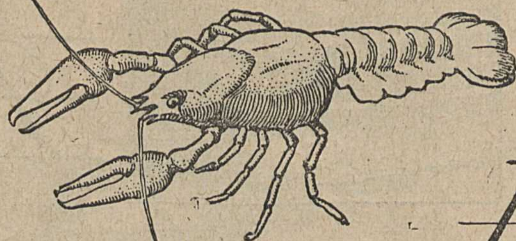
а-ру
а-ры

му-ры
ра-мы

у ма-мы ра-ма

у мамы рама

К к

К к

рак

Рак

рак	му-ка
ра-ка	ру-ка
ра-ку	мак
ра-кам	Ма-кар
ку-ку	ка-мар
ку-ры	рык
ку-ма	крык
ка-ра	крук

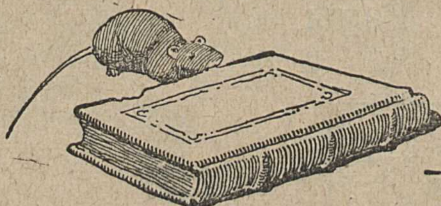
Ку-ку!

У Макара мак

Камары

Ш ш

Мыш

Ш ш

мыш

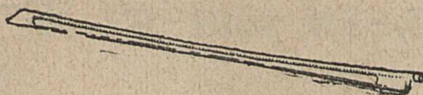
мыш	мыш-ка
мы-шы	шыш-ка
ка-шу	шур-ка
ка-ша	кры-шу
шум	кра-шу

А кыш, ку-ры!
Кры-шу шыш-ку

мыши, каша, краску

С с

Смык

а-са	кус
ка-са	сам
ра-са	мак
су-ша	смак
су-шы	смык
сук	мас-ка
сыр	крас-ка

С с

сук

Су-шу сы-ры. Ма-ма, а-са!
Су-шы крас-ку.
У ра-су сам ка-шу.

У расу сам кашу

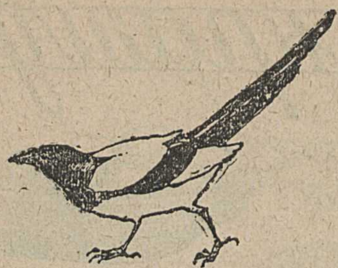
О о

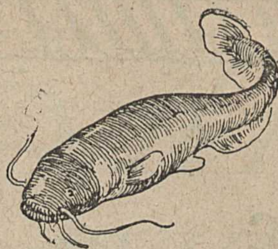
Само

О о

само

мо-ра
ко-сы
са-ро-ка
рос

Сарока

Сом

сок	кор-ка
зрок	ско-ра
крок	кош-ка
мок-ра	ку-сок
кос-ка	со-рам

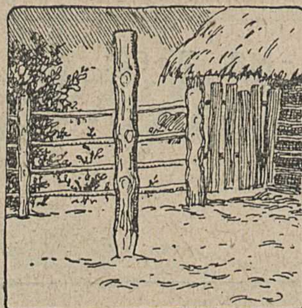
Мак рос.

У ма-мы ку-сок сы-ру.

Кош-ка скок на мыш-ку.

сарока, мора

Лл

Кол

Лл

кол

Ласка

ка-ла	ма-ла-ко
ка-лу	ма-ло-ла
ка-лы	сма-ла
ма-лы	шко-ла
лы-ка	лас-ка
са-ла	лыс-ка
ма-ла	ка-лыс-ка

Колас

Су - шу са - ло - му.

Лыс - ка ма - лы.

У ка-шы ма-ла са-ла.

Ма - ма ка - лы - ша

ка - лыс - ку.

мама калыша калыску

Іі

Ласі

Іі

ласі

ка-сі ліс
сі-ла ліс-ка
ка-лі міс-ка
ку-лі ко-лік
ра-кі ка-ло-лі
ру-кі ка-ра̀-лі
мі-лы ка-сі-лі

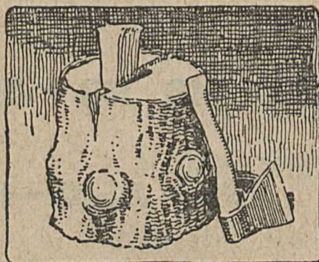

Клім. Мак-сім. Кір-маш. Кіс-лы сок. Мы мы-лі ру-кі. Ма-ма, са-лі ка-шу. У Клі-ма

ма-ла сі-лы. Мак-сім і Мі-ко-ла ка-сі-лі, а мы су-шы-лі. Міл-ка і Лыс-ка ру-шы-лі лі-са.

Максім і Кім касілі

Н н

Н н

клін

клін	на-сі-ла	сук-но
клі-на	нос	ка-рыс-на
клі-ну	сон	ма-лан-ка
ра-на	сын	млос-на
на-ры	Сы-мон	сны
шы-на	рос-на	крос-ны
ко-ні	нож-ка	
а-сі-на	нор-ка	

Са-ро-ка на су-ку. Сы-мо-на сы-ны. У нас ма-ла мас-ла. Ку-лі-на кар-мі-ла сы-на. Ма-ло-му Ра-ма-ну млос-на. Ко-ні нам ка-рыс-ны.

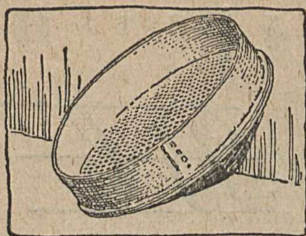
Коні нам карысны

Т т

Т т

кот

Сіта

кот	тут	ка-ры-та
ка-та	тук	кру-та
ка-ту	ток	рот
ка-ты	кут	крот
та-та	ку-ток	куст
ру-та	ка-ток	мост
там	ма-ток	ліст
так	та-ран	трус

Та-та на та-ку. У кут-ку стол. Наш кот сы-ты. Мар-та ла-ві-ла ка-та. У нас тры ка-ты. Міл-ка тры-ма-ла кост-ку. Ста-ры Та-рас трос са-ло-му.

Ас-

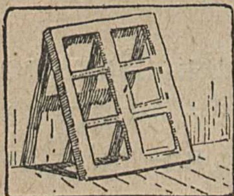
-от

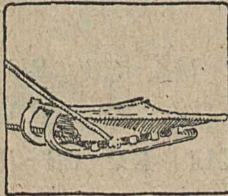
С-м

Мам-

Ра-а

-ані

Ко-і

М-шка

Тарас трос салому

а у м р ы к ш с о л і н т

Вв

Вусы

Вв

вусы

во - ка	ка - ва	ву - шы
ву - сы	ла - ва	ва - шы
во - сы	ва - лы	ва - ры - ла
мо - ва	вы - лі	ру - ка - вы

вы - со - ка	вол	ка - ва - лак
ка - ва - лі	вар	кры - вы
ка - ро - вы	Вар - ка	квар - та
вус	вак - но	рва - ла
вам	та - вар	твар

На су - ку са - ва. У Ра - ма - на ву - сы. Вак - но вы - со - ка. Ма - ма ва - ры - ла ка - ву. Вар - ка мы - ла ва - ла - сы. Во - сы ку - са - лі ва - ла. Ва - шы ка - сі - лі ві - ку. Ва - ро - на наш - ла ка - ва - лак сы - ру. Вар - ка рва - ла ка - ро - вам тра - ву.

Варка рвала траву

П п

П п

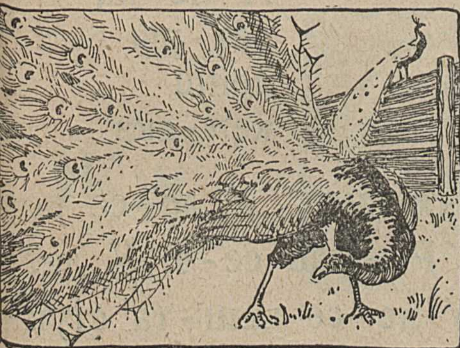
сноп

Снапы

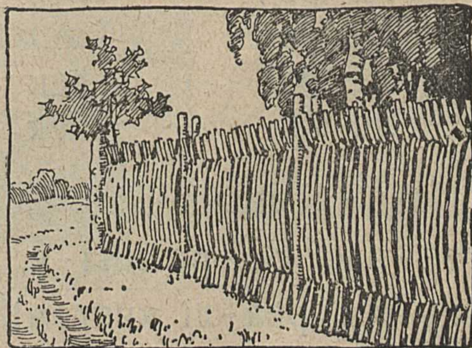

Павук

сноп	па-ло-сы	пар-кан
сна-па	ка-на-па	плот
сна-пу	ку-па	слуп
сна-пы	пук	куст
ла-пы	пыл	пал-ка
лі-па	пол	шап-ка
ка-па	па-лок	па-лат-ка
па-ва	Пі-ліп	ла-пат-ка
пі-ла	па-вук	Па-рас-ка
па-ра	пра-кос	шпар-ка
па-ро-ла	пра-нік	

Пава

Плот

Мы пі-са-лі. У па-ву-ка ла-пы. У кут-ку па кат-ку. Ка-ро-ва пі-ла па-мы-і. Па-на-са-вы а-ра-лі на па-пар. Па-та-пу ку-пі-лі шап-ку. Па-рас-ка па-мы-ла вок-ны.

Па-рас-ка і Па-нас па-лі-ва-лі ка-пус-ту.

На полі расло проса

Ее

Ее е
елі

Елі

ем	пе-на	мер-ка
е-ла	ве-ка	сер-ка
се-ла	ма-е	ве-рас
се-на	шы-е	не-рат
ме-ла	а-лѐ	ве-нік
ме-ра	лес	А-ле-на
Ве-ра	мел	вет-ры
ме-на	сек	лепш
ле-та	век	кеп-ска

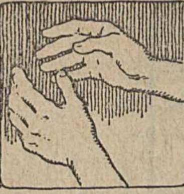
На е-лі шыш-кі. Мы е-лі сыр. У ле-се рос ве-рас. Ве-ра шы-е, а Ра-ман се-е. У лет-ку мы рва-лі квет-кі. У ле-се неш-та стук-ну-ла. Вет-рык ве-е нам у твар.

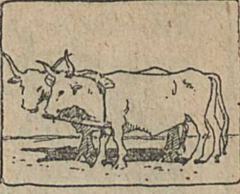
Вера рвала кветкі.

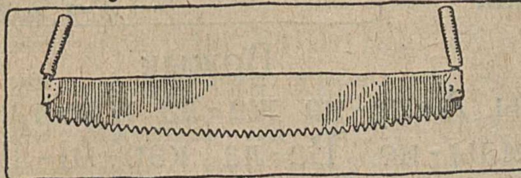

Ву-ы

Л-с

Вуш-

Рук-

-алы

-іла

Ла-а

Вос-

Пн-

Тру-

Ка-ов-

Ко-а-

Жж

Жне

Жж

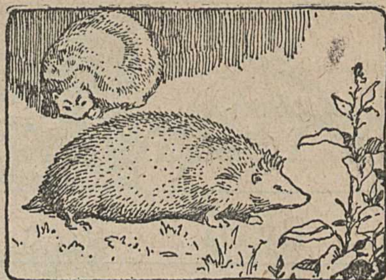
жне

жы-ла	ву-жы	жур	жор-ны
жа-ла	жу-кі	жне	жа-лас-на
са-жа	вуж	ра-жок	жва-вы
ро-жа	нож	лу-жы-на	кры-жы
ры-жы	жар	жу-ра-ві-ны	жар-ства
ме-жы	жыр	жа-ва-ра-нак	

Жук

У ко-мі-не
са-жа.

Вожык

Пры лу-жы-не ву-жы. А-ле-на жа-ла жы-та. Жы-та ма-ло-лі у млы-не. Ва-ла кар-мі-лі му-рож-ным се-нам. Вер-ка наш-ла но-вы нож. У нас жы-лі во-жы-кі. Во-жы-кі ла-ві-лі мы-шак.

Прышло лета. Мама жне жыта, а мы носім снапы. Нам весело.

Зз

Зз з

звон

Звон

ка-за
ла-за
зі-ма
ле-зу
за-ра
зо-ла-та

му-зы-ка жа-ле-за воз раз
па-зу-ры за-ма-за-лі зык злы

ма - роз зор - ка пры - каз- ка
ро - зум за - ран - ка ры - зы - кант
каз - ка раз - лу - ка

Вазон

Ка - за па - лез - ла на ла - зу. Та - та з Па - на - сам ка - ва - лі жа - лез - ны саш - нік. Зі - ма за- ма - ро - зі - ла квет - кі. Зо - сі - на ма - ма жы - ла за ле - сам. Змро- кам мы пры - шлі з ле - су. Ма- ма рас - ка - за - ла нам каз - ку.

Мыш - ка ка - па - ла нор - ку.
Кот - ка зла - ві - ла мыш - ку.
Шка - да мыш - кі.

Мурза злы, але разумны

Д д

Дровы

Д д д

дровы

ва-да
ва-ду
і-ду
са-ды
да-мы
ку-ды
ду-жы
ра-да
па-ра-да
Да-ні-ла
да-ры-ла
да-лі-на
ма-ла-ды
дым
дом
сад

лад
суд
дар
дол
на-род
ра-док
су-сед
ду-дар
дар-ма
дум-кі
дур-ны
від-на
дош-ка
дно
двор
дрот

Дудар

дро-вы
зго-да
шко-да
гра-ма-да
шка-да-ва-ла

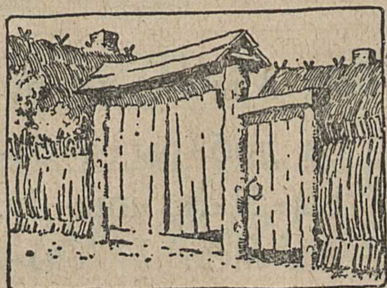
І-ду па ле-се. У да-лі-не ка-ма-ры. Да нас пры-шлі ду-да-ры. У су-се-да но-вы дом. Ма-ма паш-ка-да-ва-ла А-гат-ку. У нас за два-ром ма-ла-ды са-док.

Дразды.

У садку жылі дразды. Мы ім з дошак злажылі дамок і павесілі на ліпу. Дразды елі мошак. Мы ім прыносілі крошкі ад сыру. У нашым дамку дразды пражылі аж да восені.

У сёраду Адам і Данiла секлі дровы, а мы з татам вазілі да дому. Дровы мы складалі пад паветку.

Б б

Б б

брама

Брама

ба - ба	бы - лі	лоб
ба - бу	бо - са	боб
ба - бы	бе - лы	аб - рус
зу - бы	ра - бі - на	ба - ран
шы - ба	са - ба - ка	бі - зун
ры - ба	бу - ра - кі	бок
жа - ба	за - ба - ва	бык
бу - ра	Бе - ла - ру - сы	зуб

Бусел

Ма-ма ва-ры-ла боб. Мы бе-ла-ру-сы. Мур-

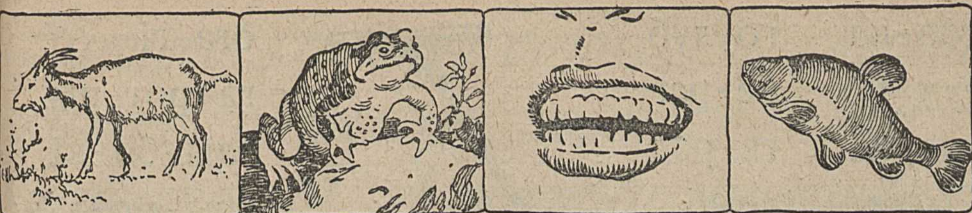

Барсук

за доб-ры са-ба-ка. Бу-ра вы-бі-ла шы-бу. Брат піша ліст. У Сы-мо-на бале-лі зу-бы. Бра-ма зробле-на з до шак. Ры-ба-кі ла-ві-лі ры-бу. Бус-лы злаві-лі жа-бу.

У нас пад вак-ном рас-ла ра-бі-на. На лі рос дуб. На ду-бе бы-лі жа-лу-ды. Праш-ло лета. Жа-лу-ды а-па-да-лі з ду-ба. Прышлі ка-ба-ны, ста-лі пад ду-бам і е-лі жа-лу-ды.

ка-а -аба зу-ы рыб-

бел-а -аран саба-а ба-ана

Бура выбіла шыбу

Гг

Гры-бы

Г г

грыбы

Ду-га

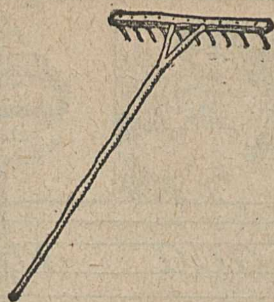
ду-гі гу-бы ро-гі да-ра-гі

ду-гу на-га го-ні год

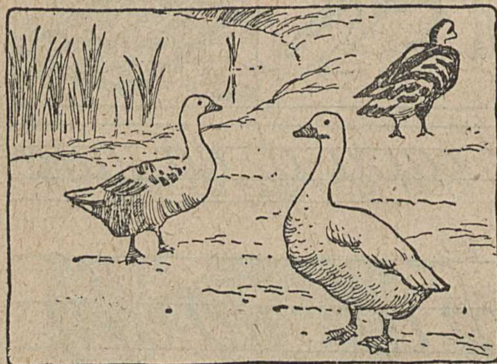
га-ра ва-га гу-лі рог

гу-сі но-гі га-ла-ва гус-ка

гор-ка	го-луб	ста-гі
гум-но	бе-раг	га-рот-ны
гол-ка	га-род	глы-бо-кі
Ры-гор	грыб	гры-мо-ты
за-гон	гром	га-вор-ка
го-лас	глум	гас-па-дар

Граб-лі

Белы галубок. За гарамі грымоты. Гусі селі на загон. Агата згубіла голку. У лесе рагатала сава. Мама прышыла мне гузік. У лесе мы голасна гукалі. Агата знашла белага грыба.

Грыбы.

У нашым лесе расло многа суравежак. Былі там і падасінавікі, але мала. Суравежак мы набралі два кошыкі. Агатка нават знашла аднаго баравіка. Грыбы мы варым, смажым і сушым.

Прыказка.

Сыты галоднаму не спагадае.

Нашылі Рыгору боты. Прымервае Рыгор боты ды кажа: „Нага зашырока!” А матка адказвае: „Не нага зашырока, а боты завузкі!”

Ь

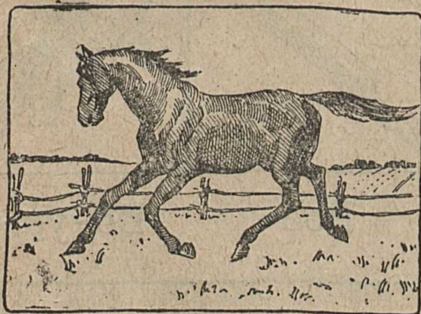

ь ь

каваль

конь
куль
руль
лень
пень
соль
боль

стол столь
вугаль вугал

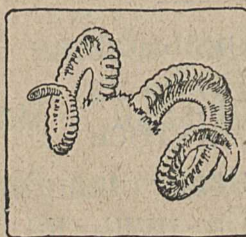
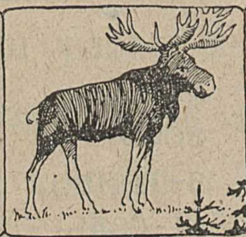
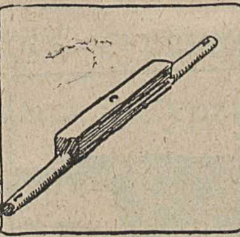
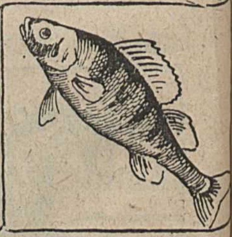
Конь

	буль-ба
лось	Воль-ка
вось	Ан-тось
а-гонь	песь-ні
кі-сель	Га-нуль-ка
Ва-сіль	Ма-рыль-ка
ка-валь	Бе-ла-русь
ка-мень	столь
стань	скрозь
згінь	на-столь-нік
да-лонь	род-нень-кі

Каваль куе сашнік. Ганулька гнала гусі. У сераду мама варыла кісель і бульбу. Васіль і Антоська разлажылі агонь. На выган выбег малады конь. У малога Зьмітрака на назе болька. Антось і Васіль адпілавалі дубовы камель. Беларусь наша старонка.

Зіма.

Посьле восені наступіла зіма. Прышлі маразы. Замерзла вада. Нападала многа сьнегу. Са сьнегу мы зрабілі бабу. Нам было вельмі весела.

Ро-і Ло-ь Вос- Во-ун-

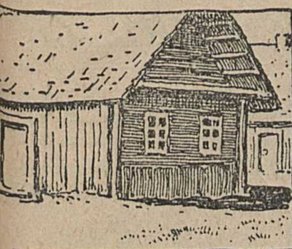
Каваль куе сашнік

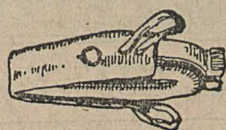
Х х

Х х

пастух

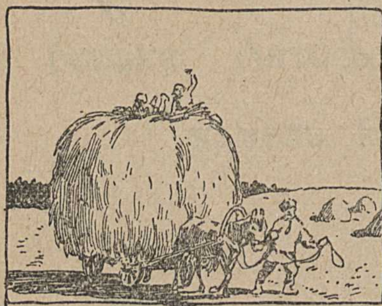

	мех	не - хта	
	мох	хма - ра	
	сох	хунт	
ха - та	ход	хут - ка	ха - мут
хі - ба	дух	Хім - ка	ду - ха - та
му - ха	хор	хо - ра - ша	рах - ма - ны
су - хі	тхор	ху - до - ба	па - лах - лі - вы
са - ха	хто	хва - ро - ба	хуст - ка

На небе хмары. У норах мышы. За хлевам у нас гарох. Наш конь рахманы. Мы злавілі тхара. Лось палахлівы зьвер. У мех насыпалі гароху. Павук большы за муху.

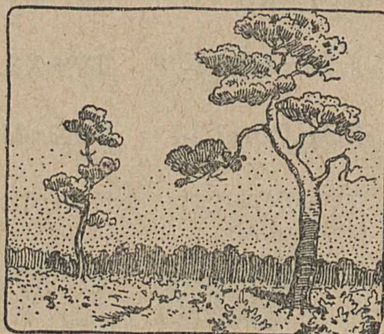
Хімка.

Казала мама: „Хімка, апрані кажушок, бо холадна!“ Хімка была непаслушліва. Выбегла на двор без кажушка. Не паслухала Хімка мамы, а праз два дні была хвора.

Прышло лета. Мы з Хведарам касілі сена. Праз два дні сена высахла. Сухое сена мы зграбалі, клалі на воз і вазілі да дому.

Я я

Я я

хвоя

Хвоя

Шыя

я-ма	ля-ля
я-на	во-ля
я-кі	до-ля
я-ны	ку-ля
і-мя	ду-ля

ся-ло	яб-лык
мя-та	віш-ня
я-ры-на	хво-я
я-га-да	бя-роз-ка
яс-на	Пят-русь
яр-мо	шлях
яг-ня	клям-ка
ям-ка	лазь-ня
я-зык	песь-ня
мя-са	нянь-ка

У мяне была лялька. У вас добрая ярына. Мы рвалі яблыкі. Кепская твая доля. Па шляху расьлі бярозкі.

„Куды ты, Пятрусь?“ „Я у лес іду. Там нашыя коні“. „А хіба табе ня страшна. Там-жа баба-яга!“ „Малы ты, Якуб, і розуму маеш мала: ніякай бабы-ягі няма“.

У яблыках злавілі малога Янку. Янка ім і кажа: „Я-ж вам сваяк“. А яму адказалі: „Дык ты-ж сваяк нам, а ня нашым яблыкам“, і адабралі ад яго яблыкі. У дому матка насварылася на Янку.

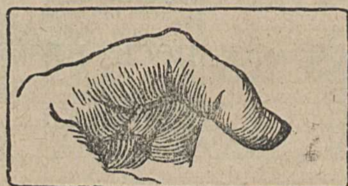
Прыказка: Як дбаеш, так і маеш.

Загадка: Сярод поля капыток.

Алёся з Янкам ішлі па мя-
жы. З аднаго боку рос яч-
мень, а з другога жыта.
Паміж жытам пракідаліся сінень-
кія васількі. Алёся з Янкам рвалі ва-
сількі, а дома плялі з іх вянкі.

Цц

Цц
палец

Лі-сі-ца

па-лец
паль-цы
паль-ца
ца-пы
ца-на
ца-ца
це-ла
ці-ха
ма-ці
се-ці
ці-хі
це-ні
ву-лі-ца
су-ні-ца
ра-ні-ца
па-лі-ца

выць
мыць
даць
біць
шыць
па-шыць
гось-ці
кось-ці
есь-ці
несь-ці

ку-пец
цу-кер
цы-ган
па-цук
по-куць
бáць-ка
ка-сіць
пра-сіць
пра-ца
плесь-ці
кра-вец
зар-ні-ца
цы-ган-ка
гась-ці-нец
мы-ец-ца
кру-ціц-ца

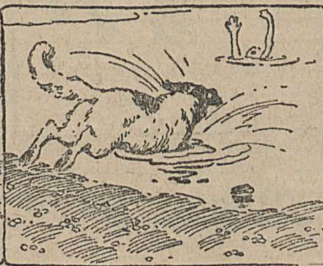

Маці дала Цімоху цацу. Госьці селі на

покуці. Старац просіць хлеба. Сабацы далі костку. Хлопцы малацілі пшаніцу. У нашым лесе расьце яловец. Кацярына брала ваду з крыніцы. Кот мыецца лапкамі. Па вуліцы гналі скаціну. У крыніцы вада не замуціцца. Ці цот, ці лішка?

Вясна.

У сакавіку прышла вясна. Сонца зганяе апошні сьнег. Па вуліцах бяжыць вада. На кургане патрохі абсыхае зямля. Скора зацьвіце першая кветка — курасьлеп.

Ўў

леў
меў
сеў
жыў
быў
жаў
даў
кроў
хлеў

ваў-кі
жоў-ты
Саў-ка
воў-на
жаў-на
паў-зе
да-лоў
да-ваў
да-моў

Воўк

ка-роў-ка
га-тоў-ка
га-лоў-ка
ко-наў-ка

каў-нер
саў-сім
праў-да
крыў-да

хлеў
плеў-ка
смоўж
ўжо

ў по-лі ў ле-се

Саў-ка на-сек дроў. Кра-вец пры-шыў каў-нер. Даў-но ўжо тое бы-ло. Ваў-кі сха-пі-лі аў-цу. На не-ба ўзыш-ло сон-ца. Не га-ні ка-ня дуб-цом, а га-ні аў-сом. У Аў-сея на паль-цы кроў. Воўк з я-лоў-ца вы-бя-га-е, ад-ка-ціў-шы сі-вы хіб.

Ліс і крот.

Пытаў ліс у крата: „Нашто ты капаеш, браток, такія вузкія норы?“ „На тое, каб ты да мяне ў госьці ня прышоў“, адказаў крот.

Прыказка.

На воўка памоўка.

Загадкі:

Каля ямы ўсе з кіямі. (Міска).
Пабеглі ў лясок, задраўшы насок. (Сані).

Яўхім віў вяроўку. Сказаў, як зьвя-
заў. Воўка ногі кормяць. Кароў-
кі вярнуліся з пашы дамоў; іх за-
гналі ў хлеў. Рыгор сеў на лаўку.
Мы доўга плылі ў бурным моры.

И й

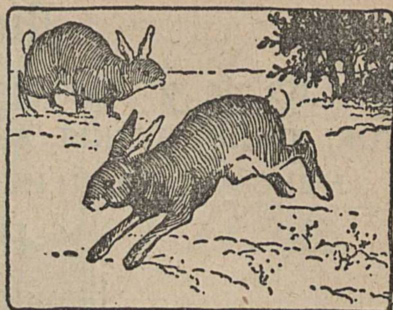

Вулей

Й й

вулей

гай—у гаі	рой	мый	гай
край—у краі	лой	шый	ай
ой	мой	вый	вей

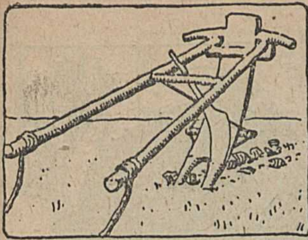

сей	рой	
дуй	строй	
той	строй-на	
стой	вай-на	
свой	стай-ня	
твой	жа-лей-ка	зай-цы
рай	ся-мей-ка	лей-ка
край	ка-пей-ка	трой-ка
клей	лі-ней-ка	сой-ка
ву-лей	бай-ка	хвой-ка

На хвойцы вісеў вулей. Тата! Пашый мне новыя боты. Мы злавілі рой. Мама расказала мне байку. Няхай жыве наш родны край, Беларусь!

Ай-ай, вось табе й месяц май!
Каню сена дай, а сам на печ уцякай.

Прыказкі: Перш папрацуй, а тады й патанцуй. Якая пташка, такая й песьня. Прапала кароўка, няхай прападае й вяроўка. Насіў воўк—панясьлі й воўка.

Са-а

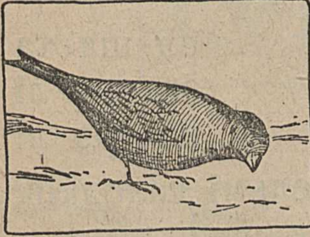
Му-а

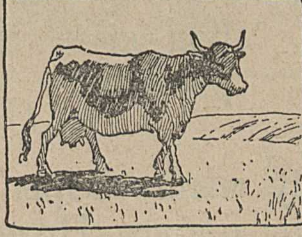
Лей-а

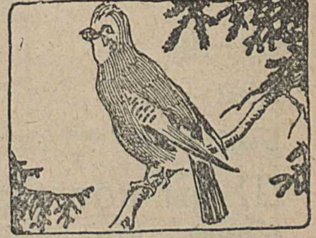
-гада

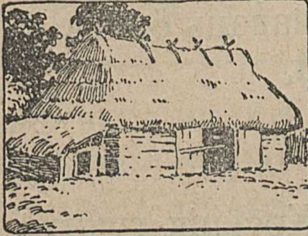
В-ра-ей

Ка-ро-ка

Со-ка

Хл-ў

Наш родны край —
Беларусь.

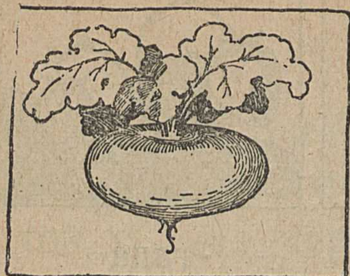
Ээ

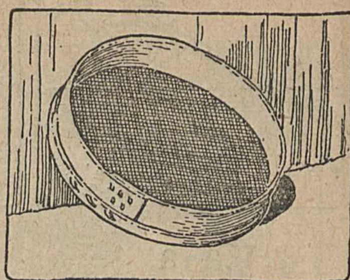

Арэ

Э э
арэ

гэ-та	рэ-ха	трэ-ба
бэ-ра	рэ-жа	па-трэ-ба
шэ-ры	га-зэ-та	грэх
цэ-ны	а-рэх	грэш-ны
цэ-лы	цэ-бар	жэрд-ка

рэ-па	рэд-кі	рэ-ша-та
цэп	рэ-заць	зга-рэ-лі
рэш-та		на-грэ-лі

Шэры кот злавіў мыш. Бэры вельмі салодкія. Каля лавы стаіць цэбар. Праз канаву перакінулі жэрдку. У гэтым гаду згарэлі арэхі. У лесе адгукнулася рэха. Трэба шанаваць бацькоў. У нас шмат курэй.

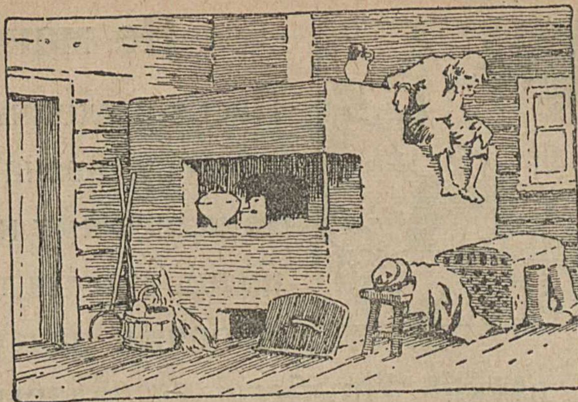
Рэха.

Косьцік з бацькам пашлі ў лес. Косьцік гукнуў: „Эх!“ і ў лесе адгукнулася: „Эх!“, Косьцік: „Эгэ!“ і ў лесе: „Эгэ!“ — „Хто гэта там гаворыць?“ спытаўся Косьцік у бацькі. А бацька адказвае: „Там нікога няма; гэта рэха.“

Прыказкі. Як гукнеш, так і адгукнецца. Наш Андрэй за ўсіх мудрэй.

Гэй, вы, коні, гэй малыя! Што заснулі? весялей! Гэй жа бегам, залатыя, варушэцеся жывей!

Чч

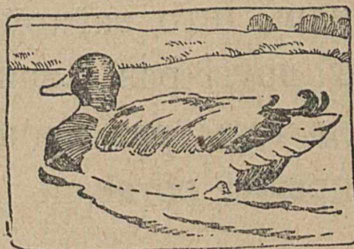

Чч

печ

Печ

час-та
чэр-ві
руч-ка
чут-ка

во-чы	но-чы	чор-ны	чап-ля	кач-ка
гу-бы	чу-жы	час	аб-руч	смач-на
чу-лі	ку-ча	чыс-та	шчы-ра	чэсьць
са-чы	лыч	чар-ка	брыч-ка	сароч-ка
ноч	чад	воч-ка	шчась-це	шча-бе-ча

Пад карчом мы бачылі гада. Чубатая курачка зьнесла яйцо. Сабака прысачыў тхара. Тата возіць ячмень. Качка схавалася ў чарот. На бочку нагналі абруч. Нас частавалі смачнымі стравамі. Гэты чалавек шчыра працуе. Вучням задалі задачы.

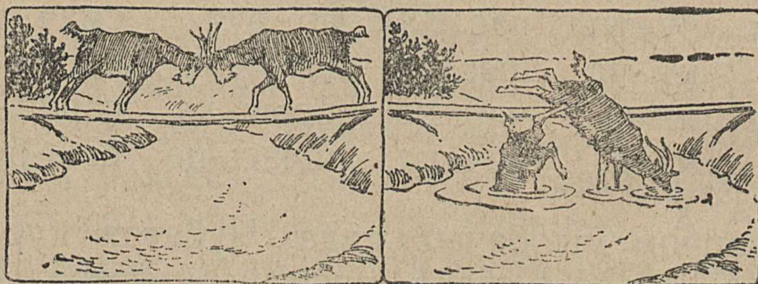
Прыказкі. На печы добрыя рэчы.
Чым багаты, тым і рады.

Загадка. У маленькім гаршчочку каша смачненькая.

Не мані.

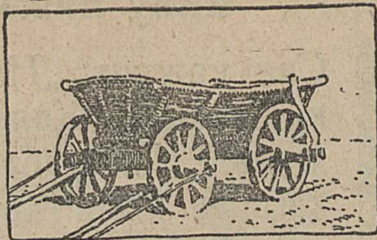
Пасьвіў хлопчык каля лесу авечак. Захацелася яму настрашыць гаспадароў. Хлопчык зачаў крычаць: „Ваўкі, ваўкі!“ Прыбеглі гаспадары і бачаць, што ваўкоў няма. А хлопчык сьмяецца. У другі раз і запраўды прыбеглі ваўкі. Колькі на гэты раз хлопчык ня крычаў, але ніхто ня прыбег ратаваць, і ваўкі перадушылі ўсіх чыста авечак.

Два козьлікі.

Праз няглыбокі раўчачок была перакінута кладачка. Пасярод яе спаткаліся два козьлікі. Ні той, ні другі не хацелі саступіць з дарогі. Яны пачалі букацца. Букаліся, букаліся ды абодва й паляцелі ў ваду.

Ее

ён
лён
лёд
мёд
нёс
сё-мы
ёў-ня
вёд-ры

ка-лё-сы
жы-вё-ла
вя-сё-лы
ка-зёл
а-сёл
а-вёс
вёс-ка
зёр-ны

Пёт-ра
цёл-ка
Нё-ман
цёт-ка
лёг-ка
ём-ка
клён

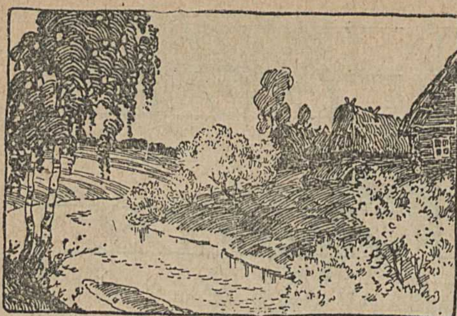
Пчолы носяць мёд. З агнём кепскія жарты. Асёл падобны да каня. Пётра пасеяў лён. Майму брату пашоў сёмы год. Куры клявалі зёрны. У ёўні сушаць жыта. Цётка прывезла мне гасьцінца. За нашай вёскай хваёвы лес: ён заўсёды зялёны.

Загадка. У сямёх кажухох і то мерзьне. (Цыбуля).

Дагадлівы.

Прысьнілася аднаму хлопчыку каша. Вельмі захацелася зьесьці яе, але лыжкі ня было. У другі раз лёг ён з лыжкаю, але кашы ня было.

Каму цяжэй?

Сані кажуць: „Нам узімку цяжка!“ Калёсы кажуць: „Нам улетку цяжка!“ А конь кажа: „А мне і ўлетку і ўзімку цяжка“.

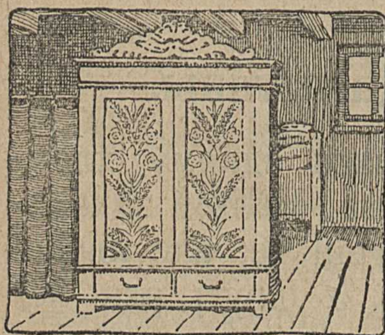
Наша вёска стаіць каля Нёмну. Нёман вельмі прыгожая рака. Яна цячэ між узгоркаў і далін. Улетку мы купаемся у Нёмні й ловім рыбу.

Ф ф

Ф ф

футра

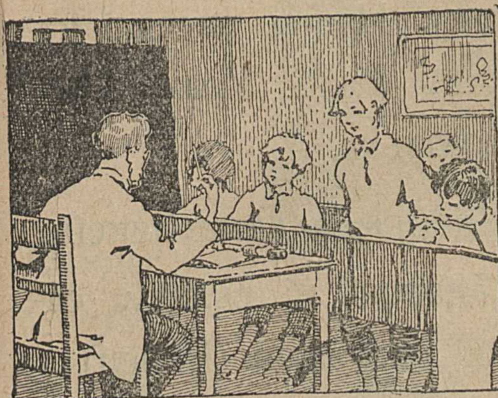

Ша - фа

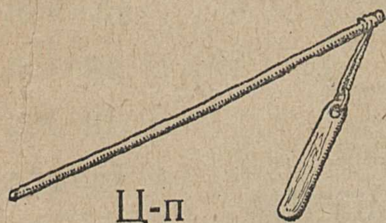
фут - ра	фран - цуз
фар - ба	шуф - ля - да
коф - та	фэст
ку - фар	штраф
фур - ман	фор - ма
фар - тух	фал - да

Марыля пашыла муфту і фартух. Сталяр зрабіў куфар. У нас на Пакровы фэст. Флёрык працуе на фабрыцы.

У школе.

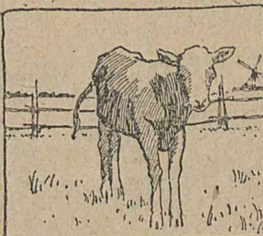

Фэлька прышоў у школу. Далі першы званок. У клясу вайшоў настаўнік. Фэлька чытаў, пісаў і разьвязваў задачы. Фэлька вельмі добра слухаў настаўніка. Настаўнік пахваліў Фэльку.

Ц-п

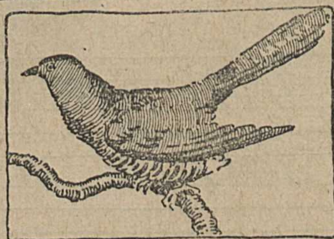

Чар-а -яля -ар-ух

У Францыі многа фабрыкаў.

Юю

Юю

зязюля

Ю-зя			
да-ю	Зя-зю-ля	юш-ка	Паў-люк
мы-ю	ка-люч-ка	Юр-ка	ма-лю-нак
ра-ю	ма-ю	люль-ка	ключ
шы-ю	сю-ды	цюць-ка	люст-ра
чу-ю	ка-ню-шы-на	кап-цюр	лю-ты

Я чытаю. Юзя сьпявае вясёлую песьню. Паўлюк мае капялюш. Малы Юрка гуляе з люстрам. Бацька зрабіў люльку. Нашы пасеялі канюшыну. Я люблю слухаць казкі. Ураньні кукавала зязюлька.

Прыказка. Усюды добра, а дома ляпей.

Загадка. Еду, еду—ні дарогі, ні сьледу; сухім паганяю, на сьмерць паглядаю. (Човен).

*
* *

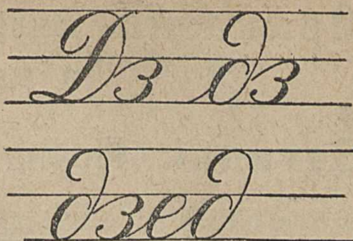
Баю, баю баечку,
Граю, граю граечку.
Лёгка байкі баюцца,
Лёгка грайкі граюцца
Каля роднай матанькі,
Каля роднай хатанькі.

Цёплы вечар. Ціха ўсюды, хмаркі захад чуць заслалі тонкім валаконцам. Зьяюць хмаркі ў пазалоце, як агнём палаюць. За гарою ціха, ціха песьні заміраюць.

Дз дз

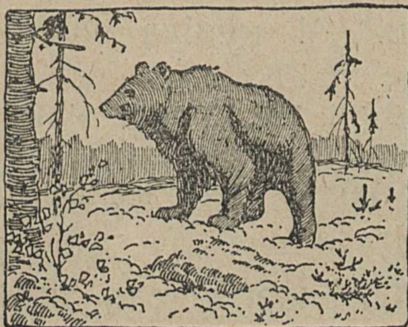
Дзед

дзя-ды
дзя-га
дзя-жа
дзе-ля
дзі-ва
дзі-кі
дзе-ці
дзын
дзе
дзень
ты-дзень
а-дзін

Дзю-ба

Мядзьведзь

дзя-куй
ся-дзі
вя-дзі
гля-дзі
дзе-сяць
дзьве-ры
дзё-гаць
ня-дзе-ля
ва-дзі-ца
дзы-ба-ты
дзядзь-ка
дзя-лян-ка

У дзеда сівая барада. Дзеці гулялі ў садзе Дзяўчына прадзе новую кудзелю. Дзядзька купіў новую дзягу. Тыдзень мае ў сабе сем дзён. Тата пасадзіў каля хаты грушку. Пры спатканьні мы кажам: „Дзень добры!“

Прыказка. Вялікае дзіва, што карова чорна, а малако сіва.

Загадкі. Поўна бочачка віна, нідзе дзірачкі няма. (Яйцо).

Поўна бочачка круп, а на версе струп. (Макаўка).

Дзіцячыя акуляры.

Кажа Янка да бабуні: „Бабуня! купі мне акуляры. Я таксама хачу чытаць кнігі.“ „Добра,“ адказвае яму бабуня, „я куплю табе акуляры, толькі дзіцячыя“—і купіла ўнуку лемантар.

Прыказка. Дзіця ня плача, маці не разумее.

Жарт. „Ціт, Ціт! Ідзі малаціць!“ „Жывот баліць!“
„Ціт, Ціт! Ідзі кісель есьці!“ „А дзе мая вялікая ложка?“

Дж дж

Мажджэр.

Дж дж
дождж

дождж	ся-джу	барж-джэй
даж-джы	гля-джу	браж-джаць
бу-джу	ха-джу	са-джа-ны
ва-джу	дрож-джы	раз-на-джа-ны

Пчала кусае джалам. Тата прывёз з мястэчка дрожджы. Наша вуліца высаджана вербамі. Баржджэй хадзем да хаты, бо зараз будзе дождж. Я што дня буджу свайго меншага брата. На градах пасаджана рассада. Я ня крыўджу нікога. Касец наладжвае касу. Я ў нядзелю пайду ў поле й пагляджу на ўраджай.

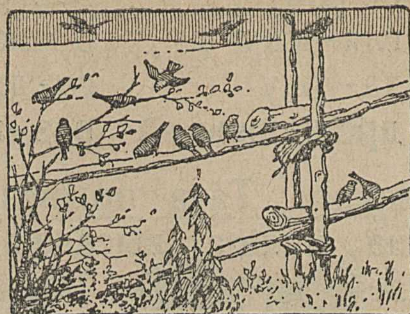
Прыказка: Не ўважай на ўраджай, а жыта сей.

Летні дожджык.

Хмары аблажылі неба з усіх бакоў. Грыміць гром; бліскае маланка. Дождж льле, як з вядра. Я сяджу каля вакна і гляджу, як на вуліцы раўчакамі бяжыць вада. Скора дожджык перастане, і на небе выгляне яснае сонейка. Усё зазялянее, і ў садку весела зашчабечуць птушкі

п'яўка

п'яўка	ве-раб'і	б'ю
пер'я	п'ю	аб'ед-кі
сям'я	зьвяр'ё	аб'е-хаць
		ад'-езд

Чэрві аб'елі лісьце. Ён аб'ехаў цэлы сьвет. П'яўка ўпілася ў цела. Па лесе цягаецца зьвяр'ё. Я п'ю гарбату. На Юр'я выганяюць у поле скаціну. На стале засталіся адны аб'едкі.

Стрэльба.

„А што, брат, ці добра б'е твая новая стрэльба?“
„Вельмі добра! Учора з паліцы ўпала і пяць гаршчкоў разьбіла.“

Посьле лемантара.
Сярод дзетак і жывёлін.

Мае забавы.

Па даліне, па лужочку
Езьдзіць я люблю.
Я з дубовага кіёчка
Коніка зраблю.

Гайда, гайда, буланенькі,
Аж у цёмны бор!
І ляціць кіёк мой ценькі,
Проста, як віхор.

Аж дрыжыць, шуміць зямліца,
А я скок і скок.
А са мною весяліцца
Жучка, мой дружок.

Настаўніца.

Пытаецца мама ў Янука: „А што, Янук, спадабалася табе твая новая настаўніца?“

— „Ды яна, мамачка, нішто сабе, добрая. Але мусіць мала вучылася, бо аб усім мяне пытаецца.“

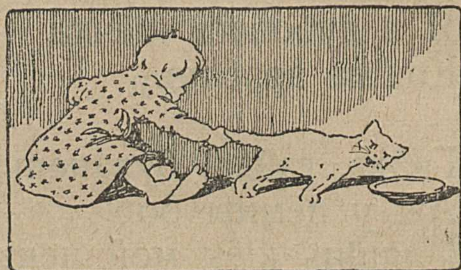
Пытаньне: Аб чым пытаўся ў вас настаўнік.

Дарожка.

Кую, кую ножку,
Паеду ў дарожку,
Дарожка крывая,
Кабылка малая.

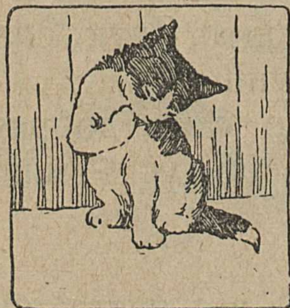
Пытаньне: Каму гэтак кажуць?

Каток сам цягне.

Кажа маці да Ганульці:
— Ганулька, нашто ты цягнеш катка за хвосьцік, гэта-ж яму баліць!
— Я, мамачка, не цягну, а толькі трымаю за хвосьцік, а каток сам цягне.

Маленькая песьня.

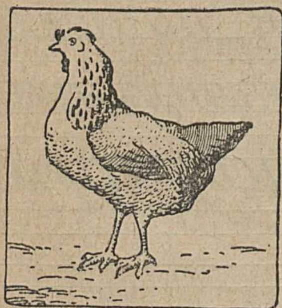

А-а, а, а, люлькі!
Пашоў кот у дулькі,
Памарозіў лапкі,
Узьлез на палаткі;
Сталі лапкі грэцца,
Недзе катку дзецца.

Палячыў.

Пытаецца матка: „Антоська, дзе тваё лякарства на вочы?“ „А я даў яго выпіць маломе Янку, бо яму дужа жывот баліць.“

Пытаньне: Ці добра зрабіў Антоська?

Курка.

Быў сабе дзедка, была сабе бабка. Была ў іх курка — Рабка. Нанесла яец—повен карабец. Дзед біў, біў—не разьбіў, бабка біла, біла — не разьбіла. Мышка бегла, хвосьцікам матнула ды пабіла ўсе яечкі. Дзедка плача, бабка плача, курачка кудакча, вароты скрыпяць, сабакі брэшуць, людзі гаманяць...

Дзіцячая песьня.

Люлі, люлі, люлі,
Прыляцелі куры;
Селі на варотах
У чырвоных ботах;
Сталі сакатаці,
Што дзіцяці даці:
Каня варанога,
Быка палавога,
Цялушку рабушку
Дзіцяці на юшку.

Каток

Пашоў каток у лясок, знашоў ко-
ток паясок, а кошачка адняла і
дзіцяці аддала. Пашоў каток ко-
таржок, знашоў каток піражок.
Ці самому есьці, ці дзіцяці несь-
ці? І сам трошкі укусіў і дзі-
цяці прынасіў.

Кароткая гутарка.

Нeяк пякла маці аладкі, а малы Янка круціцца ўсё каля яе, дый кажа:

— Чаму ты, мамка, са мною не гаворыш?

— Бачыш-жа, што часу няма,—адказвае маці: дый што-ж я там буду табе гаварыць?

— Ну, хоць што... от сказала-б: на табе, Янaчка, аладачку!

Прыказка: Што каму рупіць, той аб тым і жупіць. Дзіця ня плача, маці не дагадаецца.

Стэфчына казка.

Стэфачка кажа сваёй маме:

— Мама, любіш ты слухаць казкі?

— Люблю, дзетачка.

— Можа хочаш, каб я табе сказала казачку.

— Скажы, я вельмі хачу паслухаць.

— А ці спадабаецца яна табе?
— Напэўна спадабаецца.
— Яна вельмі кароценькая.
— Да ты кажы ўжо...
— Добра, буду казаць. Была сабе раз паліваная місачка і стаяла яна на сталe, а я... зачапіла неяк, дык яна ўзяла й пабілася.

Прыказкі. 1. Ня так шкода, як нявыгода.
2. Што галава, то розум.

Бай.

Ішоў Бай па сьцяне
Ды ў чырвоным жупане;
Нёс семера лапцей:
І сабе, і жане,
І дзяцёнку па лапцёнку.

Гаспадарны хлапец.

— Паіў ты каня?
— Паіў.—Чаму-ж у яго морда сухая? — А, бо вады не дастаў!

Прыказка. Не гані каня дубцом, а гані аўсом.

Жытні колас.

На саломцы тонкай у траве глу-
хой сьпее-даспявае колас сіратой.
Сушыць яго сонца, клоніць вецярок
ные сірацінка, плача каласок. Пла-
ча, што няма з кім думку разь-
дзяліць, нудную галоўку ціха
прыхіліць: што яго зярняткі
птушкі падзяўбуць, белую са-
ломку ветры разьнясуць.

Дзед і яблыня.

Дзед садзіў яблыню. А яму кажуць: „Нашто табе гэтыя яблыні? Доўга ад іх трэба будзе чакаць яблык, і ты не зьясі ніводнага“. Дзед адказаў: „Ня я зьем, дык другія зьядуць, а мне дзякуй скажуць“.

Венік.

Бацька колькі разоў казаў сваім сыном, каб яны жылі ў згодзе, але яго ня слухалі. Вось аднаго разу бацька прынёс венік ды й кажа: „Пераламеце!“

Колькі сыны ня тужыліся, але веніка пераламаць ня здолелі. Тады бацька разьвязаў венік і загадаў ламаць па аднаму дубцу. Сыны пераламалі ўсе дубцы.

Бацька й кажа: „Гэтак-жа і з вамі. Калі будзеце жыць у згодзе—ніхто вас ня здужае, будзеце спрачацца—ўсякі пакрыўдзіць“.

Ваверка.

У лесе на яліне жыла ваверка. У ваверкі ў хайлуку былі дзеткі. Ваверка карміла дзетак і спала з імі. Раз прышлі ў лес Янка й Пятрусь. Яны злавілі ваверку й прынесьлі да дому. Прапалі бяз маткі дзеткі ў лесе. Памерла й ваверка ў няволі.

Увесну.

Грэе сонца, сьвеціць сонца,
Блішчаць кветкі і трава.
Ўсюды радасьць, гул бяз конца,
Пяюць жабы: „ква-ква-ква“.

Шэпчуць дрэвы, журчыць рэчка
Квокчуць куры на дварэ.
Скок і скок на луг авечка,
Забляяла: „Мэ-мэ-мэ“.

Дзеткі-птушкі вядуць гулі
На бярозавым суку.
Вясну кл ча птах-зязюля,
Зычна кліча: „Ку-ку-ку“.

Матылёчак, як вясёлка,
Мігаціць пад гэты шум.
А над краскай гудзіць пчолка,
Бае байкі: „Зум-зум-зум“

Як жывыя, гай, шнурочкі,
Мёдам пахне ўся зямля.
А хлапчына на лужочку
У сьвісьцёлку: „Тра-ля-ля!“

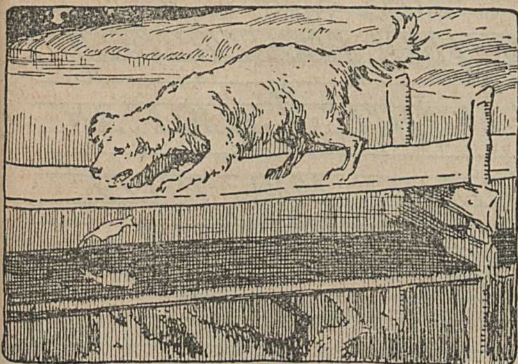
Салавейка.

Весела ў кусьціку сьпяваў салавейка. Але дзеці злавілі яго і пасадзілі ў клетку. Салавейку было нудна. Ён перастаў сьпяваць і

нічога ня еў. Шкода стала дзеткам салавейкі, і яны яго выпусьцілі на волю. Салавейка сеў на яблыню пад вакном і весела засьпяваў.

Прыказка. Добры чалавек і жывёлу шкадуе.

Зайздросны сабака

Бег Лыска праз рэчку па кладцы, а ў зубох нёс кавалак мяса. Глянуў уніз, аж у вадзе другі такі самы сабака і таксама нясе кавалак мяса. Стала Лыску зайздросна, кінуўся ён у рэчку адбіраць чужое мяса, а сваё з зубоў выпусьціў і згубіў.

Пытаньне: Які гэта быў сабака ў вадзе?

Прыказка. Пазайздросьцішся на чужое, дый сваё страціш.

Добры сабака.

Прышоў на двор старац з торбамі. Пабачыў яго сабака і пачаў голасна брахаць. Старац спалохаўся дый кажа: „Нашто-ж ты брэшаш на мяне? Я-ж ня злодзей. Я ўжо два дні нічога ня еў.“ Сабака кажа: „На тое-ж я й брашу, каб цябе барджджэй убачылі і далі чаго зьесьці.“

Вясна.

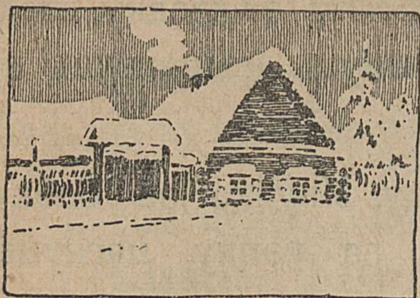
Сонца грэе, прыпякае; лёд на рэчцы затрашчаў. Цёплы вецер павявае, хмар дажджлівых нам прыгнаў. Вось і бусел паказаўся, гусі дзікія гігічаць, шпак на дубе расьпяваўся, жураўлі ужо крычаць. І зіма, як дым, прапала! Зелянее луг, поля. Як ад болю ачуняла наша родная зямля!

Разумная варона.

Захацелася вароне піць. Знайшла яна нейдзе пад хлевам гладыш з вадою, але вада ў ім была толькі на самым дне, і варона не магла яе дастаць. Тады яна надумалася кідаць у гладыш каменчыкі. Хутка яна гэтулькі каменчыкаў накідала, што вада паднялася ў гару, і вароне можна было напіцца.

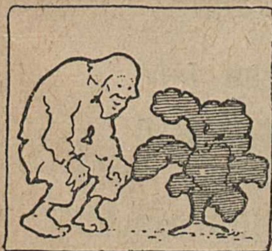
Зіма.

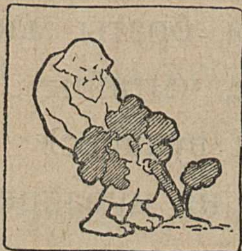
Белым сьнегам замятае
Вецер чорныя паля,
Кажух белы надзявае
Наша родная зямля.

Мяккі сьнег лятае пухам,
І канца яму няма,
І нясе сярдзітым духам,
Дзікім сіверам зіма.

Зачыняйце шчыльна хату,
Каб ня дзьмулі халады;
На вакно пляцеце мату,
Каб ня клаў мароз сьляды.

Даставайце з вышак сані,—
Гайда сьцежкі праціраць,
І па белым акіяне
Ўдоўж і ўпоперак гуляць.

Рэпка (казка).

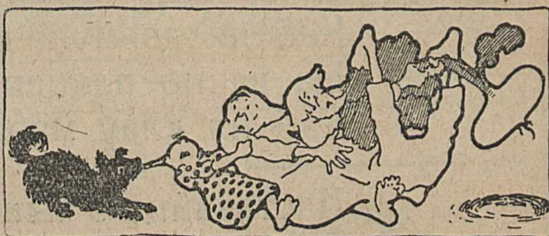
Пасадзіў дзед рэпку. Вырасла рэпка вялікая-правялікая. Пашоў дзедка рэпку рваць. Цягне-пацягне, выцягнуць ня можа.

Паклікаў дзед бабку. Бабка за дзедку, дзедка за рэпку, цягнуць-пацягнуць, выцягнуць ня могуць.

Паклікала бабка ўнучку. Унучка за бабку, бабка за дзедку, дзедка за рэпку, цягнуць-пацягнуць, выцягнуць ня могуць.

Паклікала ўнучка Жучку. Жучка за ўнучку, унучка за бабку, бабка за дзедку, дзедка за рэпку, цягнуць-пацягнуць—выцягнулі рэпку.

Сваё й чужое.

Вучэцеся, браты мае,
Думайце, чытайце;
І чужога вучэцеся
І свайго ня цурайцесь.
Ня цурайцеся вы слова,
Што маці пяяла,
Як малога калыхала,
З малым размаўляла.

Для пісаньня.

Перапісаць словы з першага аддзелу і дадаць да іх адпаведныя словы з другога аддзелу.

1. Настаўнік... Вучань... Каваль... Маляр... Шавец... Касец...

2. шые... вучыцца... малюе... вучыць... косіць... кує...

Узор: Вучань вучыцца.

1. Сахой... Бараной... Цэпам... Касой... Сярпом... Граблямі... Плугам... Нажом... Пілою... Таўкачом...

2. малоцяць... пішуць... грабуць... аруць... піляць... барануюць... рэжуць... жнуць... таўкуць... косяць...

Узор: Пяром пішуць.

1. Мы вачамі... Мы носам... Мы вушамі... Мы зубамі... Мы нагамі... Мы рукамі...

2. нюхаем... жуём... глядзім... слухаем... працуем... ходзім...

Узор: Мы рукамі працуем.

1. Карова... Авечка... Сьвіньня... Кот... Сабака... Пчала...

2. дае воўну і мяса... дае малако і мяса... вартуе дом... дае шарсьціньне, мяса і сала... ловіць мышэй... прыносіць мёд і воск...

Узор: сабака вартуе дом.

1. З жыта... з малака... з гліны... з палатна... з мукі... з воску...

2. робяць сыры й масла... робяць сьвечкі... мелюць муку... робяць гліняную пасуду... пякуць хлеб... шыюць бялізну...

Узор: З воску робяць сьвечкі.

1. Плугам... Сякерай... Малатком... Ножніцамі... Жалезьняком... Лыжкай... Вудай...

2. забіваюць цьвікі... капаюць яму... рэжуць палатно і стрыгуць авечак... аруць поле... ловяць рыбу... сякуць дровы... ядуць крупнік, кашу і другія стравы.

Узор: Плугам аруць поле.

Перапісаць і заместа кропак паставіць адпаведныя словы.

Плугам аруць, а бараною... Сякерай сякуць, а пілою... Ножніцамі стрыгуць, а палкай... Касой косяць, а сярпом... Граблямі грабуць, а цэпам...

Узор: Плугам аруць, а бараною барануюць.

Жыта сыплюць, а ваду... Пшаніцу жнуць, а сена... Ваду п'юць, а хлеб... Капусту садзяць, а мак... Хлеб пякуць, а кашу... Лён труць, а жыта...

Узор: Лён труць, а жыта малоцяць.

аА, бБ, вВ, гГ, дД,

еЕ, эЭ, ёЁ, жЖ, дж

ДЖ, зЗ, дзДЗ, іІ,

йЙ, кК, лЛ, мМ,

нН, оО, пП, рР, сС,

тТ, уУ, ўЎ, фФ,

хХ, цЦ, чЧ, шШ, ы,

ь, юЮ, яЯ.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10

Усе беларускія літары ў парадку

БЕЛАРУСКІ АЛЬФАБЭТ

аА бБ вВ гГ дД еЕ эЭ

ёЁ жЖ дж ДЖ зЗ дз ДЗ

іІ йЙ кК лЛ мМ нН оО

пП рР сС тТ уУ ўЎ фФ

хХ цЦ чЧ шШ ыЫ ьЬ

юЮ яЯ

1 — адзін, 2 — два, 3 — тры, 4 — чатыры, 5 — пяць, 6 — шэсьць, 7 — сем, 8 — восем, 9 — дзевяць, 10 — дзесяць, 0 — нуль. Нуль значыць, што нічога няма.

РАЗРЭЗНАЯ АЗБУКА.

Азбуку гэту наклеіць на картон і разрэзаць на асобныя літары.

а	а	а	б	б
в	в	г	г	д
д	е	е	ё	ё
ж	ж	з	з	й
к	к	л	л	м
м	н	н	о	о

о	п	п	р	р
с	с	т	т	у
у	ф	х	х	ц
ц	ч	ш	ш	ы
ы	ь	э	ю	я
я	і	і	ў	ў

ЦАНА 20 кап. 00317

СЬПІС БЕЛАРУСКІХ ПАДРУЧНІКАЎ.

Кнігарні Беларускага Дзяржаўнага Выдавецтва па ўсёй Беларусі маюць на складзе і прадаюць падручнікі.

1. Лёсік Я. Беларуская граматыка.
2. „ „ „ і правапіс.
3. Некрашэвіч. Роднае Слова ч. I і II.
4. Выпісы з беларускае літаратуры ч. II.
5. Грамыка М. Пачатковая географія.
6. Мікельсар. Пачатковая геомэтрыя.
7. Ігнатоўскі Ў. Гісторыя Беларусі.
8. Пічэта Ў. Гісторыя Беларусі ч. I.
9. Круталевіч. Элемэнтарная альгебра ч. I і II.
10. Кашын. Фізыка ч. I.
11. Лукашэвіч і Валасковіч. Мэтодыка арытмэтыкі.
12. Янчук Н. праф. Нарысы па гіст[illegible] беларускай літаратуры.

ДРУКУЮЦЦА

1. Лёсік Я. Сынтакс беларускай мовы.
2. Выпісы з беларускай літаратуры ч. I.
3. Самковіч і Пратасэвіч. „Родныя шляхі“. Літаратурная чытанк для старэйшых клясаў сямёхгодкі.
4. Кашын. Фізыка ч. II.
5. Азбукін. Географія Эўропы.
6. Гарэцкі. Гісторыя беларускае літаратуры.

Таксама маюцца іншыя беларускія кніжкі: прыгожага пісьменства (вершы, проза, сцэнічныя творы і інш.), беларуская навуковая тэрмінолёгія, беларускі слоўнік, популярная сялянская бібліотэчка, сьпеўнікі і шмат іншых.

Кніжкі прадаюцца ва ўсіх акружных кнігарнях Дзяржаўнага Выдавецтва і ў Менску.

Адрэс: Менск, Савецкая вул. № 63.

